

Pastýřský list k neděli postní 2011

Drazí bratři a sestry,

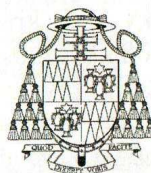
v roce 2013 si připomeneme 1150. výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Moravu. Jejich příchod znamenal pro naše předky nejen hlásání evangelia srozumitelným jazykem, ale i základ naší kultury. Oni založili naše písemnictví. První písmeno v jejich abecedě vypadalo jako kříž. První kniha v našem jazyku byla Bible. První světské zákony v Říši velkomoravské byly připraveny v duchu evangelia. Naše kultura stojí od samého počátku na křesťanství. To umožnilo, abychom se mohli postavit na jednu rovinu s vyspělými národy Evropy.

Výročí je pro nás nejen příležitostí k oslavě, ale i k duchovní a kulturní obnově, abychom měli svůj podíl na skvělém díle slovanských apoštolů a abychom přispěli k předání jejich odkazu dalším generacím, které pro rozvoj svého křesťanství potřebují naše svědectví živé víry. Naše křesťanství stojí na víře a na svátostech, kterými jsme získali účast na Božím životě a byli uvedeni do

života v církvi. V jednotlivých letech přípravy se tedy zaměříme na první tři svátosti. Dnes vstupujeme do postní doby, kterou prožíváme jako přípravu na obnovení křestního slibu o Velikonocích. Každého z vás zvuk osobnímu prožití novény, pro kterou máte příručku.

Zamysleme se nad základní otázkou víry. Když jsem byl pokřtěn v Krista, byl jsem mu zasvěcen. Už tedy nepatřím sobě, ale Kristu. Pokud žiji jako ten, který se v životě řídí podle Krista, mohu spoléhat na to, že On se dobře postará o to, co mu patří, jak zde na zemi, tak na věčnosti. Pokud je mou hlavní starostí, abych se mu líbil, mohu být klidný. Pokud mi chybí klid duše, pokud mě více tíží jiné starosti, pak je třeba využít této postní doby a přeskldat si hodnoty života, častěji se

Jan Graubner
arcibiskup olomoucký

zahledět na Krista a upevnit přátelství s ním. Rozejít se se vším, co poznám jako neslučitelné s důvěrným přátelstvím s ním. To by mělo být hlavním tématem naší velikonoční zpovědi.

Pro slavnostní obnovu křestního slibu o velikonoční vigílii, kdy se budeme zříkat ďábla a vyznávat svou víru v Krista, si každý najděme, čeho konkrétního se chceme zřeknout, s čím skončit, co změnit, abychom mohli prakticky žít jako svobodné Boží děti. Podobně se snažme každý říct, čím se chci Kristu přiblížit, abych na něj mohl více spoléhat a mít v duši pokoj, přesto, že budu muset nést nějaký svůj kříž, protože ke Kristu kříž patří. Když chci být jeho přítelem, nemohu být lhostejný k břemenu, které nese On.

Když první učedníci objevili Ježíše jako Mesiáše, přiváděli k němu své příbuzné a přátele. To je konkrétní úkol i pro nás, jestli jsme opravdoví. Nemůžeme za druhé rozhodovat, ani je nutit, ale můžeme jim na sobě ukázat život Ježíšových přátel, můžeme jim ukázat společenství církve, můžeme jim o Ježíši hovořit. To první však, čím je třeba takový apoštolát začít, je modlitba za ně. Podívejme se po svých příbuzných a známých. Modleme se zvláště za ty, kteří se nestali Ježíšovými přáteli třeba i naší vinou, naším slabým svěděním, naší malou láskou.

Povězte takovým lidem, že v tomto roce křtu mají mimořádnou příležitost přijmout svátost křtu všichni, kteří z jakýchkoliv důvodů nebyli pokřtěni, třeba i proto, že tehdy rodiče nesplňovali podmínky křtu. V tomto roce mohou kněží udělit křest i cizím farníkům. Ti, kteří se přihlásí o křest do Velikonoc, začnou po svátcích společnou přípravu. U křtu předškolních dětí bude jedinou podmínkou účast rodičů (výjimečně aspoň jednoho) na třech přípravných katechezích. U školních dětí vedle přípravy na křest aspoň jednorozční účast na náboženské výuce s tím, že první svaté přijímání budou mít až po druhém roce výuky, v němž se také pravidelně budou zúčastňovat nedělních bohoslužeb. Dospělí mají také po jednorozčním katechumenátu možnost přijmout křest. Aby při přípravě na křest měli možnost prožít větší společenství, doporučuji kněžím, aby dali příležitost společné přípravy ve větších farnostech, zvláště děkanských.

Za všechny pokřtěné nese církevní společenství spoluodpovědnost a musí je provázet modlitbou i skutečně přijmout mezi sebe do farního společenství, kde se noví členové zapojí. Zrodit někoho pro Krista a dát mu Boží život je veliká a krásná věc, ale o nový život je třeba zodpovědně pečovat, abychom neměli vinu na jeho duchovní smrti. Křest přináší nesmírný dar duchovního uzdravení a věčné spásy, ale zároveň také zodpovědnost. Zavazuje ke křesťanskému způsobu života, k přátelství s Kristem. Prosím proto všechny věřící, aby se snažili dávat ostatním dobrý příklad. Hned v postní době, kterou právě začínáme, můžeme ukázat svou ochotu ke skromnosti a odříkání například zapojením se do programu *Postní almužna*. Při sčítání lidu, které se koná 25. března, je třeba se hrdě přihlásit ke Kristu a jeho církvi *označením se za věřícího a člena římskokatolické církve*. Naše křesťanské svědectví se skládá z jednotlivých činů.

Do dnů duchovní a kulturní obnovy každého z nás i celého společenství diecéze všem ze srdce žehná

arcibiskup Jan.

Draží bratři a sestry,

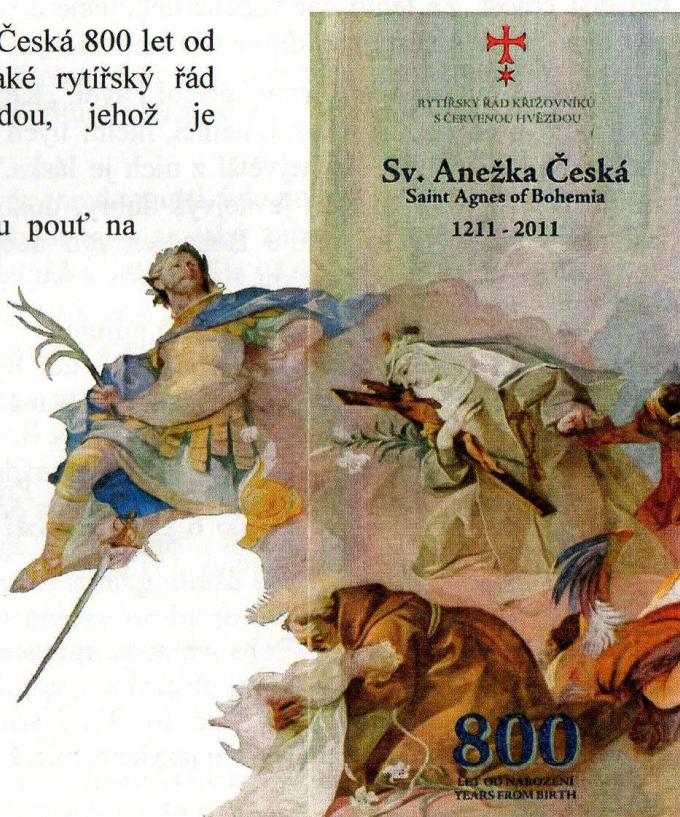
dopis pana arcibiskupa nám připomíná, jak důležitý je křest pro spásu lidské duše a vyjadřuje touhu pana arcibiskupa, aby tuto nezbytnou svátost všichni přijali. Dále podotýká, že je možné křest přijmout i v cizí farnosti, to je pravda a vždycky to tak bylo. Jen je třeba ještě doplnit, že pro křest v cizí farnosti je třeba mít povolení svého faráře – toto povolení se nazývá Propuštění ke křtu do cizí farnosti. Dále bych chtěl upozornit na živou víru, která u křtu nikdy nesmí chybět, a kterou rodiče při křtu veřejně vyznávají. Pan arcibiskup tuto samozřejmost předpokládá, proto ji neuvádí. Tak tolik jen pro upřesnění, aby nedošlo ke špatnému pochopení listu, jak už se v některých případech stalo.

800 – sv. Anežky České

Letošní rok slaví svatá Anežka Česká 800 let od svého narození a s ní slaví také rytířský řád Křížovníků s červenou hvězdou, jehož je zakladatelkou.

Mohli bychom letos podniknou pout' na výroční den obláčky sv. Anežky 11. 6. do Doksan. Má představa je taková, že by se vyjelo už v pátek autobusem, něco krásného bychom shlédli, přespali do soboty a v 10:30 bychom byli na mši svaté, kterou bude sloužit litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.

Ujal by se někdo organizace této pouti?

Katechismus katolického náboženství ...

74. MILUJ BOHA

226. Proč máme Boha milovat?

Boha máme milovat, protože si zaslouží lásku pro svou nekonečnou dokonalost a je náš Otec nebeský, od něhož máme všechno dobré.

227. Kdo miluje Boha nade všechno?

Boha miluje nade všechno, kdo je ochoten raději všeho se vzdát, než těžkým hříchem ztratit jeho lásku.

Miluj Boha. - Slovo „miluji“ znamená: Mám zalíbení v tom, koho mám rád(a), proto chci jemu jen dobro. Slovo miluji Boha, znamená: Mám zalíbení v Bohu, proto chci jeho čest a slávu a pro něho miluji sebe i všechny ostatní lidi jako děti Boží.

Láska k Bohu je velký dar, který nám Bůh vlil do duše s milostí posvěcující při svatém křtu. To je křesťanská láska k Bohu. Křesťanská láska k Bohu je nadpřirozená, od Boha do duše vlitá schopnost, abychom jej milovali nade všechno, sebe pak a bližního milovali z lásky k Bohu. Křesťanská láska k Bohu je největší ctnost. Za tento dar vděčně děkujeme a o jeho zachování i rozmnožení prosíme. Proto se častěji modlíme vzbuzení lásky k Bohu.

O lásce k Bohu napsal svatý apoštol Pavel: „Kdybych měl všechnu víru, takže bych hory přenášel, lásku však neměl, ničím bych nebyl... Nyní však trvají víra, naděje, láska, tyto tři, ale největší z nich je láska.“ (1. Kor. 13, 2; 13, 13) Kdo miluje Boha proto, že Bůh je nejvyšší dobrý, dokonalý a lásky nejhodnější, má lásku dokonalou. Kdo miluje Boha jen pro dobro, které od něho má, nebo očekává, má lásku nedokonalou.

Miluj Boha nade všechno! - Kdo miluje Boha nade všechno, váží si ho víc než všeho na světě a raději se všeho vzdá, než by těžkým hříchem ztratil jeho lásku. Pán Ježíš řekl: „Kdo miluje otce nebo matku více nežli mne, není mne hoden.“ (Mat. 10, 37)

Kdo se prohřešuje proti lásce k Bohu? - Proti lásce k Bohu se prohřešuje ten, kdo je k Bohu lhostejný, kdo o Boha a Boží záležitosti nestojí a kdo jeho přikázání lehkomyšlně přestupuje.

*

Čím nejlépe ukážeš, že Boha opravdu miluješ? Tím, že budeš vždy věrně zachovávat všechna Boží i církevní přikázání. Pán Ježíš ti říká: „Kdo má přikazy mé a je zachovává, ten mě miluje.“ (Jan 14, 21) Dokazuj proto Bohu činem, jak ho miluješ! „Dítky, nemilujte slovem ani jazykem, nýbrž skutkem a vpravdě.“

(1Jan 3, 18)

75. BOHU PATŘÍ ÚCTA NEJVYŠŠÍ

228. Proč jsme povinni uctívat Boha?

Jsme povinni uctívat Boha, protože je náš Stvořitel, nejlepší Otec a nejvyšší Pán.

229. Kdo se zvláště prohřešuje proti úctě Boží?

Proti úctě Boží se zvláště prohřešuje ten, kdo zanedbává modlitbu, kdo proti Bohu reptá a kdo se dopouští pověry, svatokrádeže nebo modlářství.

Jen Bohu patří úcta nejvyšší. - Jen Bohu se klaníme. To znamená: Boha uznáváme za nejvyššího Pána, prokazujeme mu nejvyšší úctu a podrobujeme se jeho svaté vůli. Úctu Bohu prokazujeme zvlášť vnitřní modlitbou. Poněvadž mu náležíme s duší i s tělem, jsme povinni ctít ho i zevně zbožnými úkony, například pokleknutím. „Pojďte, klaňme se, klekněme před Pánem, svým Tvůrcem!“ (Žalm 94, 6) Nejvíce se projevuje úcta k Bohu obětmi. Čím je obětní dar dokonalejší, tím je oběť cennější. Která je oběť Nového zákona? Vnitřně, zevně i obětmi máme ctít Boha nejen soukromě a jednotlivě, ale i veřejně a společně. Proto byly společné bohoslužby předepsány již ve Starém zákoně.

Kdo se zvlášť prohřešuje proti úctě Boží? - Ten, kdo zanedbává modlitbu. Modlitbu hříšně zanedbává, kdo je při modlitbě vědomě a dobrovolně roztržitý, kdo se nemodlí v těžkém pokušení a kdo z netečnosti k Bohu se nemodlí ráno a večer.

Kdo proti Bohu reptá. - Proti Bohu reptá ten, kdo Boha posuzuje, kdo proti Bohu a Božímu pořádku na světě mluví neuctivě a s tím, co Bůh nařídil nebo zařídil, není spokojen.

Kdo se dopouští pověry. - Pověry se dopouští, kdo na příklad věří, že jisté dny anebo číslice jsou nešťastné a podle toho se také zařizuje. Kdo věří, že bude šťasten, zdrav, nezranitelný, dokud má u sebe určité věci (talismany), kdo věří, co mu kdo hádal z ruky, karet nebo hvězd. Ani snům se nemá věřit, nejsou-li to sny napomínající člověka, aby konal pokání anebo vykonal bohumilý skutek.

Zvlášť **nebezpečným hříchem** je, když se někdo pokouší vyvolat duchy (magie nebo spiritismus), aby zjevil skryté věci nebo způsobil něco, co se podobá zázraku. Z Božího dopuštění může se to stát působením zlého ducha, jenž je schopen mocí jemu dané skutečně způsobit jevy, který převyšují lidské možnosti a síly. Někdy však vznikají „záhadné“ úkazy podvodem pořadatelů a lehkověrností nebo sebeklamem účastníků, může se také jednat o sugesci nebo hypnózu. Způsob, kdy vědomí přítomné osoby je ovlivněno vůlí a představami osoby jiné (např. hypnotizéra). Návštěva spiritistických schůzek (seancí), působí často těžké duševní poruchy a podrývá svatou víru. Proto Církev přísně zakazuje věřícím se jich účastnit.

Kdo se dopouští svatokrádeže. - Svatokrádeže se dopouští, kdo zneuctívá osoby, místa nebo věci Bohu zasvěcené a kdo nehodně přijímá některou svátost. Z úcty k Bohu máme zacházet uctivě se vším, co je zasvěceno úctě a službě Boží. Jsou to zvlášť: Posvěcené osoby (kněží a řeholní osoby), posvěcená místa (kostel, hřbitov), posvěcené věci (bohoslužebné předměty, obrazy, sochy, růženec, medailka, posvátné pomníky, zvony, varhany).

Které posvátné pomníky znáš v nejbližším okolí? Co je na nich napsáno? Čím prokazuješ před nimi svou úctu?

Písmo svaté napomíná: „Nedotýkejte se mých posvěcených a mým prorokům neubližujte!“ (1. Par. 16, 22) Hrubě a surově jedná, kdo svévolně ruší posvátnost

bohoslužeb. Svědčilo by o velké mravní zpustlosti, kdyby někdo zlomyslně poškodil anebo jinak zneuctil místa nebo věci Bohu zasvěcené. Když se tohoto hříchu dopustil babylonský král Baltazar, ukázal se na stěně „prst Boží“.

(Dan. 5, 5)

Kdo se dopouští modlářství. - Jsou lidé, kteří uctívají stvořené věci jako bytost nejvyšší, jako Boha. Tak se pohané klanějí slunci, hvězdám, ba i zvířatům. To je modlářství. Modlářům se podobají ti, kteří si více než Boha hledí majetku. Ve Starém zákoně Bůh zakázal zhotovovat posvátné sochy a malovat posvátné obrazy. Bylo to zakázáno, poněvadž ve starozákonní době bylo veliké nebezpečí, že by Židé způsobem pohanů vzdávali sochám božskou úctu. Proto byly sochy a obrazy zakázány. Byl to zákaz týkající se starozákonních obřadů. V Novém zákoně byly obřadní předpisy spolu se starozákonními oběťmi Kristem zrušeny. Proto i tento zákaz zhotovovat obrazy a sochy přestal platit, jelikož nebezpečí takového modlářství pominulo. Neklaníme se sochám a obrazům, nýbrž jedině Bohu. Jeho dobrotu a moc oslavujeme v osobách a činech světců, jež nám sochy a obrazy živě připomínají.

*

Víra v Boha je světlo, jež nám ukazuje cestu, kterou máme jít, abychom nezloudili a tak dosáhli svého pozemského štěstí i štěstí věčné. Víra v Boha je síla, která nám pomáhá na této cestě vytrvat a zdolávat všechny překážky. Bůh je tak mocný, že může všechno a je tak dobrý, že nám chce to nejlepší. Bez víry v Boha nemůže být křesťan trvale šťasten, poněvadž mu chybí to nejpotřebnější. Zachovej si vždy pravou, čistou víru, bez příměsí pověr a zachováš si v duši vždy světlo a sílu.

A co nás čeká...

Vzpomínka na letní tábor

V kostele na stolečku máte DVD prezentaci z letního tábora, na kterém jsme byli minulý rok na Bystřičce. DVD obsahuje 18 minutový film, který vám poodhalí naše táborové zážitky. DVD si můžete zdarma vzít, ale budeme rádi, když nám něco přispějete do přiložené kasičky na farní práci s mládeží. Letní tábor skončil se schodkem asi 10 000 Kč, protože ministranti a schola měli tábor zdarma, za odměnu.

I letos tomu tak bude. Kdo

pravidelně v kostele slouží u oltáře nebo pravidelně zpívá ve schole, pojede na tábor zdarma a bude mít přednost. Děti, které se do života farnosti nezapojují, budou moci jet jen, když zůstane místo a tábor si budou hradit. Z vybraných darů také přispějí aktivní mládež, která bude chtít jet na celosvětové setkání mládeže do Madridu.

Pochod pro život

Dne 26. 3. 2011 se v Praze koná pochod pro život. Také z naší farnosti se chceme jako každoročně této akce zúčastnit. Odjedeme vlakem Vsacanem z Hranic v sobotu v 7:31 hodin. Kdo se chce k nám přidat prosíme, aby se - kvůli společné výhodnější jízdence - dostavil na nádraží nejpozději do 7:15 hod. nebo se předem přihlásil u paní Terezie Michalíkové tel. 605 933 866 nebo na adrese tereziemichalikova@seznam.cz.

Postní almužna

Opět máme v našich kostelech papírové pokladničky pro Charitu – Postní almužna. Kdo chcete, můžete si je vzít domů a ze svých sebezáporů do nich v průběhu postu přispívat. Na květnou neděli tyto pokladničky pobírám a odevzdám Charitě do Hranic.

Setkání mládeže s arcibiskupem

*„V Kristu zapuště kořeny,
na něm postavte základy,
pevně se držte víry.“
Sv. na 23*

**8. Arcidiecézní
setkání mládeže**

s Josefem
a arci Janem

 **Vychází se
z katedrály v 8:45**

vice info: www.ado.cz/mladez

16/4/2011/Olomouc/Sv. Kopeček
besedy/přednášky/zajímaví hosté/mše sv. na Kopečku/
možnost adorace/svátost smíření/společenství

POŘAD BOHOSLUŽEB 20. 3. – 27. 3. 2011:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 20. 3.	2. NEDĚLE V DOBĚ POSTNÍ	Hustopeče	8:00	za Žofii a Josefa Žemlovy, rod a sour, ž a + r
		Špičky	9:30	za farníky
		Bělotín	11:00	za + r Pavelkovu a Polákovu a DO
Pondělí 21. 3.		Hustopeče	16:30	za Jaroslava a Františka Kalicha, Jiřího Hajdu, 2 + r a DO
Středa 23. 3.		Černotín	16:00	za ž a + r Rýparovu a Humplíkovu
		Špičky	17:00	za Josefa Susíka, mžku a děti Josefa a Marii
Čtvrtek 24. 3.		Bělotín	16:30	za Josefa Valentu
Pátek 25. 3.	ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ	Hustopeče	16:30	za Marii Kubečkovou, mžl, ž a + r
Sobota 26. 3.		Hustopeče	11:00	křest Jáchym Dohnal
		Špičky	16:00	za Vlastimila Humplíka, rod 2 str a ž r
Neděle 27. 3	3. NEDĚLE V DOBĚ POSTNÍ Změna času!	Hustopeče	8:00	za Marii a Aloise Vránovy, rod Dohnalovy, ž a + r a DO
		Černotín	9:30	za + rod Ludmilu a Josefa Štěpaníkovy a sestru Anežku
		Bělotín	11:00	za Edeltraud Číhalovou, ž a + r

Pozor se změnou času přichází i posun bohoslužeb ve všední den.

Telefon na faru: **581 626 040**